

EVŽEN DE MAZENOD: 10 DŮVODŮ, PROČ BYCHOM HO MĚLI ZNÁT.

Svatý Evžen de Mazenod je zakladatelem
Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné (OMI).

1) Jeho život je příkladem boje s obtížnými rysy vlastní povahy.

Od raného dětství zápasil svatý Evžen se svou povahou.

Když mu byly čtyři roky, vzal ho strýc s sebou do divadla. Usadili se v lóži. Dole v hledišti začal někdo hlasitě hlučet a vyrušovat. Evžen se postavil na špičky a zakřičel směrem k těm, kdo vyrušovali: „*Jestli budu muset jít dolů, tak uvidíte!*“ Výtržníci byli touto reakcí tak překvapeni, že ztichli a představení mohlo pokračovat v klidu dál.

Pro Evžena byla kontrola nad jeho povahou celoživotním bojem. Navzdory svému přirozenému tíhnutí k zlosti a hněvu, dospěl ke svatosti.

2) Je patronem rozvrácených rodin.

Evženova rodina, na kterou byl velmi silně emotivně vázaný, musela během Francouzské revoluce uprchnout ze země. Během vyhnanství se Evženovi rodiče rozvedli. On pak zakusil roky odloučení od své matky následované, po návratu do Francie, odloučením od otce.

Z tohoto důvodu se stal patronem rodin, které prošly obdobným otřesem a rozvrácením v důsledku exilu, rozvodu nebo i jiných příčin.

3) Je velkým příkladem toho, jak nedovolit tragickým událostem, aby výrazným způsobem předurčily náš život.

Při studiu Evženových spisů můžeme být až překvapeni tím, jak se nenechal všemi nepříznivými okolnostmi, které zakoušel od samého dětství, zlomit a předurčit.

Nejsme definováni tím, co tragického se v našich životech odehraje: to všechno může nalézt svůj smysl v tom, že jsme Božími syny a dcerami.

4) Odhaluje nám naši základní důstojnost.

Nic asi nepotvrdí tento fakt lépe než Evženova postní promluva z r. 1814:

„Jste Božími syny, jste bratry Ježíše Krista, dědici jeho věčného království, jste vyvoleným národem jeho dědictví; jste, jak říká sv. Petr, národ svatý, jste králi, jste kněžími, jste, v jistém slova smyslu, bohy...“

Naše totožnost je určována tím, že jsme stvořeni Bohem a že od něj získáváme svou nejvlastnější důstojnost.

5) Dává nám odvahu k přijímání utrpení.

„Když jsi na kříži, musíš vytrvat. Je to dar.“

Tento Evženův výrok ukazuje na jeho postoj vůči utrpení. Bolesti svého života dokázal sjednotit s Kristovým křížem. Pro křesťany tak utrpení získává smysl.

Spojením svých utrpení s Kristovým křížem se otevíráme Božím milostem.

6) Vybízí nás k šíření evangelia a k tomu, abychom způsob jeho hlásání přizpůsobovali tomu, koho máme před sebou.

„Pro šíření Božího království je třeba vyzkoušet všechno.“

Svatý Evžen se stal knězem, protože chtěl jít k těm, kteří byli ve společnosti nejopuštěnější. Pravda musí být totiž podle jeho slov známa všem a každý má stejné právo ji znát.

Přesto ji ale každému hlásal jiným způsobem.

Když kázal chudým v Aix-en-Provence, mluvil provensálsky, tedy jazykem, kterým mluvili obyčejní lidé. Když se vydával na rybí trh v Marseille, aby se tam setkal s vdovami po rybářích, pokoušel se s nimi mluvit jejich rychlým a „peprným“ dialektem.

Způsob, kterým k lidem promlouval, aby mu dobře rozuměli, ho k nim přibližoval a zaručoval větší úspěch jeho evangelizačního úsilí.

7) Učí nás, jak důležitá je poslušnost.

„Pokud se člověk nenoří do poslušnosti, není dobrý k ničemu, i kdyby měl kdovíjaké ctnosti.“

Pro sv. Evžena měla poslušnost nesmírnou důležitost.

Své matce, která nesouhlasila s tím, aby se stal knězem, píše mnoho dopisů, v nichž vysvětluje, jak je důležité, aby byl poslušný Boží vůli: *„Když mě Božský Mistr volá k tomu, abych sloužil jeho církvi v době, kdy ji každý opouští, měl bych snad jeho hlasu odporovat?“*

Když mu bylo Vatikánem doporučeno, aby se přestal bránit proti nezákonnému odebrání jeho francouzského občanství, uposlechl nařízení jeho představených navzdory tomu, že ho dva význační právníci ubezpečili o tom, že jeho soudní proces bude úspěšný. Věřil tomu, že poslušnost vůči papeži je nedílnou součástí jeho příslušnosti ke katolictví:

„Když jsi jednou katolíkem, nemůžeš si už jen tak vybírat a brát. Člověk musí nutně přijímat rozhodnutí toho, kdo byl ustanoven k tomu, aby učil; a pokud dojde k rozkolu, tak ten je vždy na straně toho, kdo není s Petrem, kdo sešel z cesty. To je můj neměnný pohled na věc. A neodchýlil bych se od něj, ani kdyby se nějaké rozhodnutí, které tato autorita přijme, přičilo mým názorům.“

8) Je obráncem náboženské svobody.

V období po Francouzské revoluci musela církev stále bojovat proti pokusům vlády porušovat její práva. Evžen tuto šikanu ze strany moci jasně odmítal.

Jednou se vláda pokusila přinutit církev k tomu, aby odstranila kříž z náměstí v Marseille a umístila ho do jednoho z kostelů. On to kategoricky odmítl a prohlásil: *„Raději zemřu, než abych se účastnil takového odpadlictví.“*

Jeho bratři v biskupské službě tuto taktiku obrany církve zpočátku kritizovali, ale postupem času v úctě vůči Evženovi rostli a často vyhledávali jeho radu v tom, jak se za práva církve postavit.

9) Učíme se od něj úctě k Marii.

„Pro duši je nemožné, aby na cestě dokonalosti pokročila, pokud by jí chyběla něžná a upřímná zbožnost vůči Nejsvětější Matce Boží.“

Svatý Evžen měl k Marii synovský láskyplný vztah. Snažil se napodobovat její poslušnost vůči Boží vůli. Jako zakladatel Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné a marseillský biskup učil své obláty a sobě svěřený lid lásce k Marii:

„Panně Marii nebudeme moct nikdy prokázat dostatečně velkou čest, pokud úctu k ní chápeme a prokazujeme v omezené podobě, která je vlastní každému stvoření. Její velikost a vznešenost naši úctu přesahuje.“

Evžen byl navíc nadšeným zastáncem dogmatu o neposkvrněném početí. Papeži Piovovi IX. napsal dopis, v němž ho povzbuzuje k tomu, aby tuto pravdu víry prohlásil. Pět let po sepsání tohoto dopisu se v Římě veřejného vyhlášení dogmatu sám účastnil. Dokonce žádal o to, aby byl pohřben v mitře, kterou měl ten den na hlavě.

10) Byl svatořečen světce.

3. prosince 1995 prohlásil papež Jan Pavel II. Evžena de Mazenod za svatého.

Nyní už sám svatořečený papež o něm prohlásil: „*Evžen de Mazenod byl jedním z těch apoštolů, kteří připravovali moderní časy, naše časy... Jeho vliv se neomezil na dobu, v níž žil, ale pokračuje i dnes.*“